

แผนพัฒนาคณะวิเทศศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2564-2567)

วิสัยทัศน์

คณะวิเทศศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศด้าน
นานาชาติศึกษาในภูมิภาคอาเซียน

พันธกิจ:

1. ผลิตบัณฑิตด้านนานาชาติศึกษาที่มีคุณธรรม มีความรู้ ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม มีสมรรถนะสากล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นสำคัญ
2. ผลิตงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เชิงบูรณาการด้านนานาชาติศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม
3. ส่งเสริมการบริการวิชาการโดยบูรณาการกับการเรียนการสอนและงานวิจัยด้านนานาชาติศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคม
4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

วัฒนธรรมองค์กร

FIS Harmony and Loyalty

ค่านิยม

Fostering Integrity & Intercultural Sense

สมรรถนะหลักของสถาบัน (Core Competencies)

1. มีความเชี่ยวชาญด้านนานาชาติศึกษา

2. มีความร่วมมือด้านวิชาการและการวิจัยด้านนานาชาติศึกษากับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศที่เข้มแข็งและหลากหลาย

3. มีศักยภาพและส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาคณะวิเทศศึกษา

คณะวิเทศศึกษามุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยมีเป้าหมายพื้นฐาน คือ

- การพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ บุคลากร
- และนักศึกษาให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ
- มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย

การเรียนการสอนทุกหลักสูตรของคณะส่งเสริมให้นักศึกษา มีความเข้าใจและเคารพในความแตกต่าง

- มีความเป็นพลเมืองโลก แต่ยังคงรักษาค่านิยมของความเป็นไทย
- เน้นการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส

- ขับเคลื่อนองค์กรด้วยความเป็นมิตร เป็นธรรม เป็นระบบ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบได้อย่างทัน่วงที่
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการที่หลากหลายและครอบคลุม
- มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่มุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ทิศทางการพัฒนา

มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอนและการวิจัยที่ครอบคลุมภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ

- สร้างความเข้มแข็งของสาขาวิชาโดยใช้บรรยากาศการเรียนการสอนที่มีความเป็นนานาชาติ เสริมเข้ากับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา
- เครือข่ายความร่วมมือกับต่างประเทศ เพื่อให้ นักศึกษามีความเป็นพลเมืองโลกที่มีคุณค่าของความเป็นไทย

ส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีแผนการพัฒนารอง

- เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง และความต้องการของคณะและสาขาวิชา
- ส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยของคณะวิเทศศึกษา

- จัดตอบสนองต่อความต้องการชุมชนและประเทศชาติ
- โดยประยุกต์ความรู้จากทักษะของความเป็นนานาชาติเพื่อใช้ตอบโจทยของสังคม

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวิเทศศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2564-2567)

- ▶ คณะวิเทศศึกษา วิทยาเขตภูเก็ต ได้กำหนดยุทธศาสตร์ ระยะยาว 4 ปี (พ.ศ.2564-2567) ซึ่งกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้
  - ▶ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตคุณภาพสูงระดับสากลและตรงกับบริบทของสังคม
  - ▶ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลิตงานวิจัยและบริการวิชาการเพื่อสังคม
  - ▶ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับความเป็นนานาชาติ
  - ▶ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบบริหารจัดการองค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตคุณภาพสูงระดับสากลและตรงกับบริบทของสังคม

1. วิเคราะห์ความต้องการบัณฑิตของความต้องการของตลาดงานที่แท้จริง
2. ปรับเปลี่ยน สร้างหลักสูตรใหม่ให้ทันสมัย ตรงตามความต้องการ
3. สร้างต้นแบบระบบการจัดการศึกษาใหม่ ที่มีความหลากหลายและมีความยืดหยุ่นตามความ ต้องการของผู้เรียน และครอบคลุมการเรียนรู้แบบไม่เต็มเวลา
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่สามารถรองรับการจัดการเรียนรู้แบบ online รวมทั้ง จัดการเรียนรู้ในระบบการสอนทางไกล
5. จัดระบบการจัดการให้เอื้อต่อนักศึกษาลงทะเบียนเรียนข้ามคณะ/วิทยาเขตตามความใฝ่รู้
6. จัดการศึกษา ร่วมกับการปฏิบัติในสถานการณ์จริง (Work Integrated Learning – WIL) โดยเฉพาะการจัดให้มีสหกิจศึกษาและฝึกงานในทุกหลักสูตร
7. กำหนดกรอบวิจัยที่สนองตอบการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ การสร้างผลงานนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาประเทศ และขยายผลเพื่อตอบโจทย์ในระดับโลก
8. แก้ปัญหาและพัฒนาสังคมที่เป็นลักษณะบูรณาการศาสตร์ จากปัญหาจริงของชุมชนและ ท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ที่สร้างความเข้มแข็ง ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ และสร้างความยั่งยืนให้กับ ชุมชนและท้องถิ่น
9. นักศึกษาทุกคนมีประสบการณ์การในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลิตงานวิจัยและบริการวิชาการเพื่อสังคม

1. เป็นองค์กรชั้นนำสังคม และถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

2. แก้ปัญหาและพัฒนาสังคมด้วยงานวิชาการในลักษณะบูรณาการศาสตร์ ที่ชุมชนมีส่วนร่วม ในการกำหนดโจทย์/ปัญหา เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาชุมชนอย่างแท้จริง สร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับชุมชน โดยยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

3. สร้างเครือข่าย พัฒนาระบบและกลไกภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้ทรัพยากรที่จำกัด

4. จัดโครงสร้างและระบบสนับสนุนให้เอื้อและจูงใจให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยร่วมสร้าง ผลงานเพื่อรับใช้สังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับความเป็นนานาชาติ

- 1. เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยให้มีแนวปฏิบัติและนโยบายด้านวิเทศ สัมพันธ์ในอันที่จะมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติ โดยให้มีระบบหลายภาษาในทุกบริบทการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และ ภาษาที่ 3
- 2. พัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและความรู้ข้ามวัฒนธรรมให้กับนักศึกษาและบุคลากรของ มหาวิทยาลัย และวางมาตรการเพิ่มมาตรฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ก่อนสำเร็จ การศึกษา
- 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและบุคลากร โดยการ แลกเปลี่ยนนักศึกษา และบุคลากรในทุกระดับกับสถานศึกษาในต่างประเทศ
- 4. สร้างความร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ โดยเน้นเพิ่ม/ปรับปรุงหลักสูตรในเป็นหลักสูตรนานาชาติ
- 5. จัดเวทีวิชาการระดับนานาชาติในหลากหลายรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการ วิจัย แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ องค์ความรู้ และเผยแพร่ผลงานวิจัย ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และ การแลกเปลี่ยนด้าน วัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบบริหารจัดการองค์กร

1. เน้นหลักการบริหารความต่าง โดยเฉพาะในการบริหารส่วนงาน และบุคลากรที่อิงเป้า

2. สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเงิน โดยเน้นการบริหารจัดการ การแสวงหาแหล่งทุน และการสร้างประสิทธิภาพกลไกการใช้จ่ายงบประมาณ

3. พัฒนาศักยภาพบุคคล และกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งบุคคลสายวิชาการและสาย

4. สร้างระบบและกลไกในการจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งบุคลากรสมรรถนะสูง จากสถาบันชั้นนำในระดับสากล

5. ปรับโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ให้สอดคล้องกับภารกิจภายใต้การรวมกลุ่มสาขาวิชา ที่เป็นการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน เพื่อก่อให้เกิดผลิตภาพสูงสุด

สิ่งที่ได้ปรับปรุงและพัฒนา ในรอบการดำเนินงานที่ผ่านมา (1 มิถุนายน 2560 ถึง 30 กันยายน 2563)

- ปรับปรุงระบบสนับสนุนการผลิตผลงานวิชาการ เพื่อให้คณาจารย์สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรและยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการได้
- ปรับปรุงระบบการดำเนินงานบริการวิชาการ
- พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ เช่น งานประกันคุณภาพ การรายงาน TOR 16 คะแนน
- ปรับปรุงห้องเรียนอัจฉริยะ ห้องปฏิบัติการภาษาและคอมพิวเตอร์ ทำห้องอบรมวิชาการ
- เพิ่มสวัสดิการด้านสุขภาพและด้านอื่น ๆ
- ปรับปรุงระบบการพัฒนาตนเองของสายสนับสนุน
- สร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น
- สร้างความร่วมมือกับตัวแทนด้านการศึกษาเพื่อรับนักศึกษาชาวจีนเต็มเวลา
- ริเริ่มโครงการระยะสั้นกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศเพื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่างชาติและรายได้ผ่านงานบริการวิชาการ
- ริเริ่มโครงการ "Classroom Collaboration" ร่วมสอนวิชาเหมือนหรือคล้ายกันกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศโดยทำกิจกรรมร่วมกัน
- ริเริ่มโครงการ Non-degree Program ด้านธุรกิจและไทยศึกษา

ปัญหาและอุปสรรค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ผลงานวิจัยและบริการวิชาการเพื่อสังคม	
ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไขและปรับปรุง
1. อาจารย์ประมาณ 80% ไม่มีผลงานวิจัยที่จะเป็นมีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรตามเกณฑ์ สกอ 2558 ส่งผลให้ต้องชะลอรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2563	1. เพิ่มเงินรางวัลในการผลิตผลงานทางวิชาการ 2. จัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการผลิตผลงานวิชาการ
2. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาไม่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จึงต้องชะลอรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2561 และ 2562	3. สนับสนุนให้นำเสนอผลงานวิชาการ 4. เป็นเจ้าภาพและเจ้าภาพร่วมจัดงานประชุมวิชาการ
3. อาจารย์จำนวนหนึ่งไม่มีความเชี่ยวชาญในการทำงานวิจัย	5. สนับสนุนให้มี mentor
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับความเป็นนานาชาติ	
1. นักศึกษาที่เข้ามามีทักษะภาษาอังกฤษต่ำ	1. จัดสอนเสริมอย่างสม่ำเสมอ
2. สัดส่วนนักศึกษาสอบผ่านเกณฑ์ภาษาอังกฤษต่ำ	2. จัดทดสอบวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม
3. นักศึกษาชาวจีนที่รับผ่านตัวแทนมีทักษะภาษาอังกฤษต่ำมาก	3. ปรับเกณฑ์การรับให้สูงขึ้น
4. เพิ่มจำนวนนักศึกษาต่างชาติ	4. ทหาตัวแทนอื่นเพิ่มเติม
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระบบบริหารจัดการองค์กร	
1. ขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ	1. สนับสนุนเจ้าหน้าที่ไอทีดำเนินโครงการพัฒนาระบบ

ความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องปรับปรุงและแก้ไข

- อาจารย์ที่ลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก และรายงานตัวกลับมาปฏิบัติหน้าที่แล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 6 คน โดยผู้ที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษานานที่สุดคือ 9 ปี 7 เดือน
- อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำวิจัยน้อย
- จำนวนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการน้อย
- คณะวิทยาศาสตร์ยังไม่เป็นที่รู้จักในเวทีนานาชาติ ต้องเร่งผลิตงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
- อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ เนื่องจากไม่มีผลงานวิชาการหรือมีคุณสมบัติไม่ตรงหรือไม่สัมพันธ์
- การประชาสัมพันธ์ทั้งหลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโทยังไม่เพียงพอ
- อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ เนื่องจากไม่มีผลงานวิชาการหรือไม่ตำแหน่งวิชาการ
- จำนวนนักศึกษาน้อยต้องเพิ่มงานบริการวิชาการและ Non-degree
- นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาน้อย
- นักศึกษาจำนวนหนึ่งมีทักษะภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์